

Vid en vördad och älskad
moders, fru Eva Johanna
Ekmans, född Uddboms,
graf...

Mathesius, Gabriel Gabrielis.

1700-1829 81 Cbza 1784 Ekman

National Library
of Sweden

VID
EN VÖRDAD OCH ÅLSKAD MODERS,
FRU EVA JOHANNA
EKMANS,
FÖDD UDDBOMS,
GRAF.

DEN 2 JULII 1784.

UPSALA,
TRYCKT HOS DIRECTEUREN JOHAN EDMAN.

Vår
EM VÖRDADE OCH ÅLSKAD MODERS

FRU EVA JOHANNNA

EKMANS.

FÖR UDDERÖMS

GRAF.

Den 21 Junij 1784

UPSALA.

TRYCKT HOS BOKHÅNDLAREN JONAS EDMAN

Så bryt då, öma känsla, ut,
Som härskar i mitt qualda sinne,
Och vågra ej, min Hand, till slut,
Utaf den bästa MOR, ett Minne!
Dess graf jag fåfångt lämna skall;
Mitt hjerta, alltid fördt tillbaka,
Vill där, i fina tårars svall,
Sin smärta och sin vållust smaka.

Hur afvundsvård är ej den lott,
At fosfrad i ett sköte vara,
Dår allt förståndigt och allt godt,
Dår Vett och Hjerta fått sig para?
Dår aldrig någon hårdhet gick
At köld i Moders-barmen gjuta:
Dår aldrig någon flathet fick
Det trogna Modersögat sluta?

At ej med höga, strånga bud,
Men håldst med SITT exempel, leda;
At inför människjor och Gud,
SIG Sjelf i SINA Barn bereda — —
O Du, som ågt en sådan Mor,
Du kan på mina suckar svara:
Dig skall min saknad synas stor,
För Dig min sorg skall kunnig vara.

Ja,

Ja, J, som, med en tröstlös Far,
Ha'n upnått denna olycksdagen!
Jag, Systrar, Er till vittnen tar,
J kännen fåkert dessa dragen.
Ack kunde, uti våra bröst,
Vi rädda dem, dem återlifva:
Och då och då, till allmän tröst,
Hos oss vår MOR man varse blifval

Men, förgda Stoft, om vördnad mer,
Om tacksamhet förmår DIG röra;
Se då till dessa tårar ner,
Och må Du då min klagan höra:
Och hur jag, tills jag sjelf blir mull,
Och sorg och jord och alt förlåter,
För all DIN ömhet, känslfull,
Vålsignar DIG och DIG begråter.

GABR. MATHESIUS.
